

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **D.,a. s.**, V. X. B., IČO: X. s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. O. K. Z. X. B., **o povinnosti vydať listinné doklady**, na odvolanie D.B. a. s., B., proti opatreniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2009 č. k. 4 K 331/01-825, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky opatrenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2009 č. k. 4 K 331/01-825 **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým opatrením konkurzný súd ako súd prvého stupňa uložil povinnosť obchodnej spoločnosti D.B.

, a. s., V. X. B., IČO: X. v zmysle ust. § 9 d) ods. 4 zák. č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a v rámci dohľadu súdu § 12 ZKV, protokolárne odovzdať úpadcovi doklady vzťahujúce sa k faktúram: č. 9372002 z 19. 04. 2002 I.Q. 2002 na sumu 4 182 322,-Sk, č. 17372002 z 23. 07. 2002 II.Q. 2002 na sumu 3 692 360,-Sk, č. 22372002 z 25. 10. 2002 III.Q. 2002 na sumu 3 643 285,-Sk, č. 26372002 z 15. 01. 2003 IV.Q. 2002 na sumu 3 787 793,-Sk, z ktorých bude presne zrejmé: koľko zamestnancov obchodnej spoločnosti D.a. s., V. X. B., a na ktorých strediskách obchodnej spoločnosti D.B.

, a. s., B.pracovalo v období január 2002 až december 2002 na základe Dohody o dočasnom pridelení zamestnancov na výkon práce v inej organizácii zo dňa 27. 07. 2000, aké mzdy táto obchodná spoločnosť vyplatila za obdobie január 2002 až december 2002

jednotlivým zamestnancom žalobcu na základe tejto dohody, výška jednotlivých odvodov a daní za jednotlivých zamestnancov obchodnej spoločnosti D.a. s., V. X. B., mesačne za obdobie január 2002 až december 2002, ktoré úpadcovi ale ani príslušným poisťovniam a daňovému úradu obchodná spoločnosť D.B., a. s., B., neuhradila, mzdové listy zamestnancov obchodnej spoločnosti D.a. s., V. X. B., za obdobie január 2002 až december 2002, ktorí vykonávali prácu pre obchodnú spoločnosť D.B., a. s., B., na základe tejto dohody, ako aj ďalšie doklady a dôkazy, ktorými sa bude dať preukázať výška miezd a výška neuhradených platieb odvodov do jednotlivých poisťovní a daní obchodnou spoločnosťou D.B., a. s., B. za pracovníkov úpadcu tak, aby prípadne nedochádzalo zo strany obchodnej spoločnosti D.B., a. s., B., k predĺžovaniu konkurzného konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4K 331/2001, prípadne k mareniu konkurzného konania a k poškodzovaniu veriteľov úpadcu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žiadosťou zo dňa 19. 03. 2009, doručenou súdu dňa 24. 03. 2009, žiadal správca konkurznej podstaty JUDr. O. K. Z. B., o súčinnosť a dohľad súdu pri zabezpečení podkladov pre potreby úpadcu formou uloženia povinnosti obchodnej spoločnosti D.B., a. s., V. X. B., IČO: X. v zmysle ust. § 9 d) ods. 4 zák. č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a v zmysle § 12 ZKV, protokolárne odovzdať úpadcovi doklady uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti tomuto opatreniu sa odvolala D.B. a. s., B.. Namietla absurdnosť uloženia takejto povinnosti, keď správca konkurznej podstaty musel mať prehľad o tom, ktorí jeho pracovníci boli pridelení na výkon práce u iných organizácií. D.B.a. s. nemala povinnosť viesť evidenciu o pridelených zamestnancoch pre potreby refakturácie nákladov, vykazovania odvodových alebo iných povinností. Takáto povinnosť jej nevyplývala ani zo zákona, či iných predpisov. Zamestnávateľom dočasne pridelených pracovníkov bol v roku 2002 výlučne správca konkurznej podstaty úpadcu D.a. s. Ďalej namietla, že súd nie je oprávnený z zmyslu zákona opatrením ukladať povinnosti tretej osobe, ktorá nie je správcom ani účastníkom konkurzného konania a voči ktorej správca vedie súdne spory týkajúce sa predmetných vzťahov. Takýto postup je v rozpore s ustanovením § 66b ZKV, pretože opatrením sa rozhoduje o uložení povinnosti správcovi, pri dohliadacej činnosti, ak rozhoduje o ustanovení opatrovníka a osobitného správcu, odmene opatrovníka, predbežnej odmene správcu, zbavení správcu mlčanlivosti, odmene likvidátora alebo ak dáva súhlas podľa ZKV. V danom prípade nejde ani o jeden z uvedených prípadov, ani o výkon dohľadu súdu podľa § 12 ZKV, nakoľko ten definuje zákonodarca ako dohľad nad

činnosťou správcu s možnosťou ukladať povinnosť alebo pokyny výlučne správcovi. Taktiež namietla, že poučenie súdu o neprítomnosti (zrejme neprípustnosti) opravného prostriedku voči predmetnému opatreniu nie je namieste, nakoľko nejde o opatrenie v dohliadacej činnosti súdu ani o opatrenie, ktorým súd dáva súhlas.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie spoločnosti D.B., a. s., B., je dôvodné.

Podľa ust. § 204 ods. 2 druhá veta O. s. p. ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

V danej veci súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď opatrením súdu uložil povinnosť tretej osobe vydať listinné doklady uvedené vo výroku rozhodnutia úpadcovi. Aké rozhodnutia je potrebné vydať formou opatrenia sú presne zákonom definované v § 66b ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV) a súdom vydané opatrenie nie je typom rozhodnutia zákonom určeného formou opatrenia. V danej veci nebola opatrením uložená povinnosť správcovi konkurznej podstaty pri dohliadacej činnosti, nerozhodoval o ustanovení opatrovníka a osobitného správcu, odmene opatrovníka, predbežnej odmene správcu, zbavení správcu mlčanlivosti, odmene likvidátora a nebol opatrením daný ani súhlas podľa zákona o konkurze a vyrovnaní (§ 66b ods. 1 ZKV). Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodoval o uložení povinnosti tretej osobe formou opatrenia. Z toho vyplýva aj následné nesprávne poučenie súdom o možnosti podať opravný prostriedok. Pokiaľ súd v konkurznom konaní nerozhoduje opatrením, rozhoduje uznesením, na ktoré sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak konkurzný zákon neustanovuje zákonnú úpravu konkrétneho rozhodnutia konkurzného súdu inak (§ 66e ods. 1 ZKV). Súd prvého stupňa nesprávne postupoval pri rozhodnutí o uloženej povinnosti tretej osobe podľa ust. § 9d ods. 4 ZKV. Podľa tohto ustanovenia sú osoby, ktoré majú listiny, ktoré môžu byť dôkazným prostriedkom pri zistení alebo zabezpečení dlžníkovho majetku povinné toto vydať priamo správcovi na žiadosť správcu. V danej veci na žiadosť správcu uvedené listinné doklady neboli povinnou osobou správcovi vydané (povinná osoba sa, okrem iného, bráni tým, že nebola splnená podmienka ust. § 9d ods. 4 ZKV, ktorá stanovuje, že ide o listiny a iné veci, ktoré povinná osoba má) a podľa citovaného

ustanovenia § 9d ods. 4 ZKV súdom prvého stupňa v napadnutom opatrení nie je možné ukladať povinnosť tretím osobám rozhodnutím súdu. V zmysle ust. § 66e ods. 1 ZKV bude potrebné skúmať, či takúto povinnosť súd prvého stupňa uloží tretej osobe podľa ust. § 128, príp. § 129 ods. 2 O. s. p. s prihliadnutím a po zvážení námietok tretej osoby uvedených v odvolaní proti napadnutému opatreniu súdu prvého stupňa a to najmä, či existuje reálny predpoklad, že tretia osoba požadované listinné doklady má k dispozícii, či jej povinnosť vytvoriť a uschovávať tieto konkrétne doklady vyplýva z právnych predpisov a či uložením takejto povinnosti sa nekonvaliduje zanedbanie povinností správcu konkurznej podstaty viesť a uschovávať potrebnú evidenciu v tejto oblasti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O. s. p. opatrenie súdu prvého stupňa ako nesprávne vydané zrušil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

